

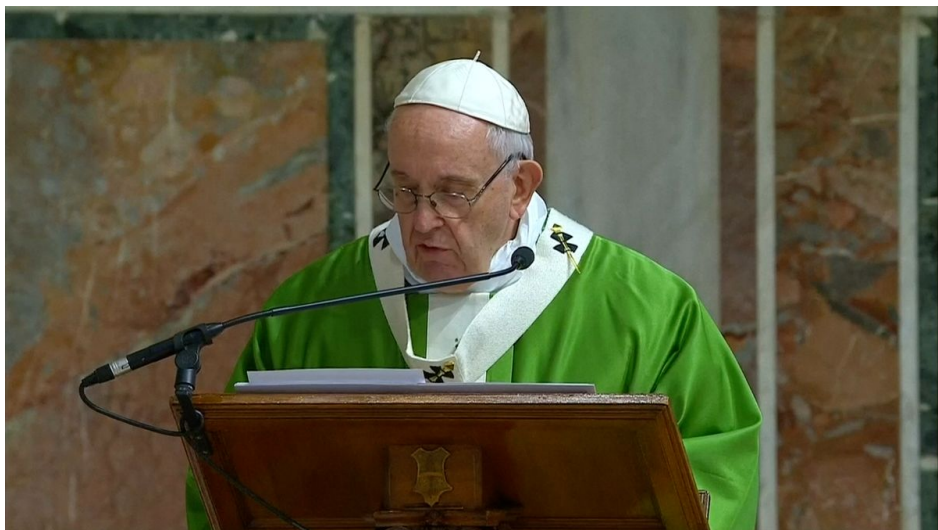
ZPRAVODAJ

ŘK farnosti
Stará Boleslav
Květen 2019

O třech charakteristikách velikonoční radosti

Velikonočními svátky doba velikonoční nekončí, ale začíná. Co to znamená a jak ji prožít? O tom hovoří papež František ve svém kázání.

Poslušnost, svědectví a konkrétnost jsou tři charakteristiky velikonoční radosti. Padesát dnů, jež následovaly po Velikonocích byly pro apoštoly dobou radosti z Ježíšova Zmrtvýchvstání. Radosti pravé, ale dosud nejisté, bázlivé a plné otázek po budoucnosti. Pochopili, protože viděli Pána, ale nepochopili všechno. Teprve Duch svatý jim dal pochopit všechno a dodal odvahu jednat.

Úryvek ze Skutků apoštolů (Sk 5,27-33) líčí, jak byli apoštolové zatčeni v Jeruzalémském chrámu, kde hlásali vzkříšeného Ježíše; byli přivedeni před veleradu a velekněz je vyslýchal, proč neuposlechli zákaz, že totiž nesmějí v Ježíšově jménu kázat a učit. Petr však odpověděl: Více je třeba poslouchat

Boha než lidi. Tato poslušnost apoštolů je milost Ducha svatého. Poslušnost je následování Ježíše, který byl poslušný až k smrti plněním Otcovy vůle. Syn nám tak otevřel cestu. Křesťanská poslušnost je tedy přilnutím k Bohu a plněním Boží vůle.

Poslušnost Bohu, nikoli světu, protože svět všechno řeší světskými věcmi. A první jsou peníze, jejichž pánem je ďábel. Sám Ježíš přikládá penězům tuto kategorii, když říká, že nemůžeme sloužit dvěma pánům. A jak zařídili věci velekněží? Úplatkem, který tak dosáhl až ke hrobu. Když jim ustrašení vojáci od hrobu přišli říci pravdu, velekněží jim dali peníze s tím, aby říkali: usnuli jsme na stráži.

Poslušnost tedy za prvé. Za druhé svědectví, které vzbuzuje odpor. Pomysleme na všechna pronásledování od té doby až doposud. Pomysleme na křesťany, kteří jsou pronásledováni v Africe, na Blízkém východě, a je jich dnes více než na začátku. Jsou věznění, podřezávání a věšení, protože vyznávají Ježíše. To je svědectví až do konce.

Třetí z charakteristik radosti je konkrétnost: Apoštolové mluvili o konkrétních věcech, žádné báje. A stejně jako oni viděli a dotkli se, tak se také každý z nás ve svém životě dotknul Ježíše. Často se stane, že hříchy, kompromisy a strach způsobí, že zapomeneme na toto první setkání, které nám změnilo život. Zůstane vzpomínka, ale je rozředěná, a stáváme se zdánlivými, povrchními a napomádovanými křesťany. Stále prosíme Ducha svatého o milost konkrétnosti. Ježíš vstoupil do mého života mým srdcem. Vstoupil do mne Duch. Potom jsem možná pozapomněl, ale milost upamatuje na první setkání.

Nyní je tedy čas prosby o velikonoční radost: Vyprošujeme si ji sobě navzájem, tedy onu radost, která je z Ducha svatého a kterou dává Duch svatý. Radost velikonoční poslušnosti, radost velikonočního svědectví a radost velikonoční konkrétnosti.

Kázání z Domu sv. Marty, 12.4.2018

Manželské setkání

Milí manželé, někteří z Vás se možná už někdy účastnili duchovní obnovy pro manžele. Fandíme RODINĚ, protože je tím nejdůležitějším prostředím, kde se rodí, roste a žije BOŽÍ DÍTĚ. Proto Vám velmi rádi nabízíme jeden den, kdy se můžete podívat spolu s Pánem Ježíšem do svého srdce a na manžela/manželku, s kterým/kterou sdílíte své radosti a starosti... trochu jinak. Obnova je určena i pro zájemce, kteří z různých důvodů nežijí v manželství.

Sdružení mariánské mládeže Vás srdečně zve na duchovní obnovu pro rodiny, manželské páry i single osoby, která se uskuteční **v sobotu 25. května 2019** na faře v Horní Cerekvi, okres Pelhřimov. Začátek v 8.00 hodin, předpokládaný konec v 17.30 hodin.

Během obnovy budete mít příležitost :

- seznámit se s ostatními účastníky, které prožívají podobné radosti a starosti, a povzbudit se,
- dozvědět se něco nového při přednáškách na zajímavé téma o manželství,
- ztišit se při adoraci, prožít mši sv. s obnovou manželských slibů,
- ke svátosti smíření,
- znovuobjevit, že Vy sami jste milovaným dítětem Božím.

Na akci se můžete přihlásit se svými dětmi (menšími i –náctiletými), které před programem předáte dobrovolnicím. Ty pro ně budou mít připravený jiný program. Rády Vám je pak na konci programu odevzdají zpět ☺. Díky zkušenostem z předchozích obnov jsme se rozhodli, že hlídání bude zajištěno u dětí ve věku od 5 let.

Poplatek pro dospělého 220,- Kč (přihlášený oběd) x 100,- Kč (bez oběda), pro dítě 100,- Kč (přihlášený oběd) x 50,- Kč (bez oběda). V případě vícečetné rodiny ponecháváme poplatek za děti dle finančních možností rodiny.

Přednášející: P. Ján Jakubovič CM, manželé Radovi

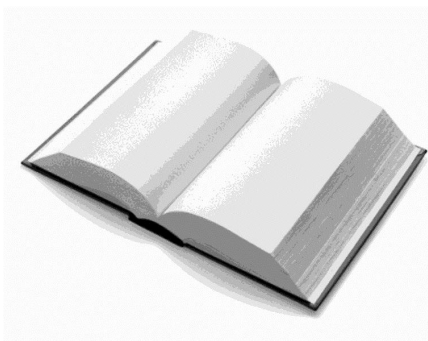
P. Ján Jakubovič, CM je kněz Misijní společnosti sv. Vincence de Paul, je členem Českého misijního týmu, který dává lidové misije ve farnostech, kam je místním knězem pozván (www.misievfarnosti.cz). Spolu se s. Romanou Dvořákovou, dkl, jsou moderátory Sdružení mariánské mládeže v ČR.

Manželé Radovi jsou lidmi, kteří kromě svého civilního zaměstnání, dělají svému okolí radost hudbou, která se řadí do oblasti folku s křesťanským zaměřením. Základem jejich hudby jsou akustické kytary a zpěv. Na veřejnosti vystupují od roku 1990. V rámci pořádaných obnov pro manžele přijali již podruhé pozvání sdílet s ostatními své životní zkušenosti a chválit Pána svým zpěvem (www.manzeleradovi.cz).

V případě, že Vás pozvání na obnovu oslovilo, ozvěte se s. Romaně na mail: s.romana.smm@centrum.cz nebo telefonicky na č. 775 190 707. Uzavírka přihlášek je 18.5.2019. Těšíme se na Vás!

s. Romana a P. Ján

Stojí za přečtení

Ladislav Heryán, Josef Beránek:

U Božího mlýna, Vyšehrad, Praha, 2018

Každoročně vyhláší Katolický týdeník knižní anketu o nejlepší knihu roku. A má poslední dobou dvě stálíce - salesiánského kněze, biblistu, pedagoga a hudebníka Ladislava Heryána a novináře a

iniciátora knižních rozhovorů Josefa Beránka. Není proto žádným překvapením, že se vítězem posledního ročníku stal knižní rozhovor těchto dvou osobností s názvem *U Božího Mlýna*, který vyšel v roce 2018 v nakladatelství Vyšehrad. A není také překvapivé, že tento obsáhlý rozhovor dalece překonává vše, co u nás v daném žánru s osobnostmi církevního života za poslední léta vyšlo. Na české knižní pulty se dostala kniha, o které se bude ještě mluvit, a možná nejen v české kotlině.

Ladislav Heryán je angažovaný muž, na sklonku bolševika emigroval na Západ s jediným snem: stát se misionářem někde na Madagaskaru. Dopadlo to jinak, vrátil se. Dnes ho vídají účastníci různých demonstrací a rockových festivalů. S kytarou a nelíčeným porozuměním těm na okrajích dokáže zanést Kristova slova do míst, kde by je člověk ani nečekal. Zastává se Ukrajiny, upozorňuje na potřeby uprchlíků z válečných oblastí, umí mluvit se studenty i bezdomovci. Je nepřehlédnutelný.

Punc autenticity tomu dává Heryánova plachost, kterou neskrývá ani v knižním rozhovoru. Rodák z dělnického prostředí severní Moravy se vypracoval v jednu z nejvýraznějších tváří katolické církve, ale stále se ostýchá, váhá a pochybuje. Ejhle, člověk!

Pokud dřívejší
Heryánovy knihy
Stopařem na této zemi a
Exotem na této zemi
a některá veřejná
vystoupení upoutaly
pozornost široké
veřejnosti i mimo
církvní prostředí, titul
U Božího mlýna,
inspirovaný oblíbenou
Heryánovou kavárnou,
ho bezesporu řadí mezi

originální a inspirativní charismatické osobnosti.

Až na pár výjimek u nás není nikdo, kdo by mohl vést tak komplexní a obcerstvující teologickou rozpravu jako Ladislav Heryán. Podstatné je, že za to, co píše, ručí zjevností svého osudu: v knižním rozhovoru vypráví Heryán hlavně sám o sobě, a to s otevřeností a vlídností, která není v českém sekulárním ani církvním prostředí běžná. Svoji životní pout' od dětství a inženýrských studií přes vstup k saleziánům, kněžství, pedagogickou a výchovatskou činnost až po svoje římská studia, nucený odchod z Českých Budějovic do Prahy a to, že se stal ikonickou postavou (nejen) pražského duchovního a kulturního prostoru, poměřuje tím, komu kdysi uvěřil. V knize nenajdete jedinou stránku, na níž by neodkazoval k Ježíši, jehož vykupitelským příběhem dává proměňovat

svůj život v jeho veselých i smutných stránkách. Citlivost a srozumitelnost, s nimiž Heryán dokáže o Bohu, Ježíši, církvi, Bibli a hlavně o lásce hovořit i k lidem bez náboženské zkušenosti, je inspirující. Přitom o sobě v knize s nefalšovanou skromností říká:

„Já nejsem žádný evangelizátor. Chci jen sdílet s lidmi to, co jsem našel, a hledat spolu s nimi dál. Každý máme svou vlastní cestu. Já dobře vím, že Ježíš učedníky posílá hlásat své evangelium a že Pavel říká „běda, kdybych neevangelizoval“, jenže já hlásání evangelia nebo evangelizování chápu jako sdílení toho svého života s Ježíšem spolu s ostatními. Doufám, že Ježíš i Pavel to mysleli také tak.“

S využitím veřejně dostupných recenzí zpracoval V. Šimík

Aktivity ve farnosti

- Výuka náboženství (nedělní škola): domeček na děkanské zahradě, každou neděli po mši svaté cca v 10.00 hodin
- Modlitba za národ: kaple Charitního domova, úterý 28. května v 16.10
- Tichá adorace eucharistického Krista: kaple Charitního domova, každý čtvrtek v 18.30 hodin
- Modlitební setkání nad Písmem: jídelna Charitního domova, pondělí 6.5. v 19.30 hodin
- Kurzy ALFA: Skautská klubovna, Železná 151, každou neděli v 18.30
- Schůzky Mariiny legie: jídelna Charitního domova, středa 15., 22. a 29.5 v 17.30 hodin
- Patricijské hovory o víře: jídelna Charitního domova, úterý 28.5. v 19.00

Z brandýské farnosti

- Ignaciánské meditace: Brandýská fara - úterý 14.5. a 28.5. v 19.30 hodin
- Mše svatá pro děti: Kostel obrácení svatého Pavla - 12.5. v 10.30 hodin

Z liturgického kalendáře

3. května – svátek svatých Filipa a Jakuba Mladšího, apoštolů

Apoštol Filip pocházel z Betsaidy a patřil mezi učedníky svatého Jana Křtitele. Byl jedním z prvních, kdo šli za Ježíšem. Získal ihned Natanaela, pozdějšího apoštola Bartoloměje, přivedl ho k Ježíšovi. Byl při nasycení zástupů z pěti chlebů. Na něho se obrátili pohanští poutníci, když chtěli vidět Mistra. Žádal Ježíše, aby apoštolům ukázal nebeského Otce.

Apoštol Jakub mladší je pravděpodobně totožný s Jakubem „bratrem Páně“. Byl prvním představeným křesťanské Obce v Jeruzalémě a je autorem jedné z novozákonních epištol. Židovský historik Josephus Flavius píše, že byl roku 62 po Kristu ukamenován na popud židovského velekněze Annáše II.

6. května – památka svatého Jana Sarkandra, kněze a mučedníka

Svatý Jan Sarkandr se narodil 20. XII. 1576 ve Skočově v těšínském Slezsku. Studoval filozofii v Olomouci a v Praze (1597-1603), teologii ve štýrském Grazu (1604-1606). Potom uzavřel manželskou smlouvu (3. IX. 1606) ve Velkém Meziříčí, ale už po roce (22. XII. 1607) zřejmě jako vdovec přijal nižší svěcení a v roce 1609 byl v Brně vysvěcen na kněze. Působil v duchovní správě na různých místech, naposled jako farář v Holešově. Za stavovského povstání byl obviněn z velezrady, zatčen a v olomouckém vězení vyslýchán útrpným právem, přičemž ho soudci nutili k prozrazení zpovědního tajemství. Zemřel na následky trojího mučení 17. III. 1620 v Olomouci, kde je i pochován. Blahoslavený papež Pius IX. ho prohlásil za blahoslaveného (3. XI. 1859). Oslovy blahorečení se konaly 6. května 1860. Svatý papež Jan Pavel II. ho kanonizoval při své návštěvě v Olomouci 21. května 1995.

8. května – památka Panny Marie, Prostřednice všech milostí

Panna Maria, od věčnosti předurčená za Matku Božího Slova, spolupracovala jedinečným způsobem při Spasitelově díle na obnově nadpřirozeného života v lidských duších a stala se v řádu milosti naší matkou. Toto Mariino mateřství trvá nepřetržitě v plánu milosti až do věčného zakončení spásy všech vyvolených. Ve své mateřské lásce pečuje o bratry svého Syna, kteří ještě putují v mnoha nebezpečích a nesnázích. Proto je vzývána v církvi jako přímiluvkyně, pomocnice, zachránkyně a prostřednice. Tato slova je však třeba chápat tak, že nic neubírají ani nepřidávají důstojnosti a účinnosti jediného prostředníka, Krista. Dnešní památka se začala slavit v Belgii (1921) z podnětu kardinála Merciera a odtud se rozšířila i do některých jiných zemí.

11. května – slavnost Výročí posvěcení pražské arcidiecézní katedrály svatých Víta, Václava a Vojtěcha

13. května – památka Panny Marie Fatimské

Od května do října 1917 líčili tři malí pasácci, Lúcia dos Santos a její sestřenice Jacinta a bratranec Francisco Marto, zjevení Panny Marie v polích doliny Iria u vísy Aljustrel nedaleko portugalského města Fatima. Tento zážitek se opakoval každého 13. dne v měsíci přibližně ve stejnou hodinu. Lúcia popisovala zjevení Panny Marie jako „jasnější než slunce, vyzařující paprsky světla jasnější a silnější než křišťálový pohár naplněný jiskřivou vodou, kterým pronikají palčivé sluneční paprsky“.

Podle Lúciiny zprávy svěřila Panna Maria dětem tři tajemství, známá jako tři fatimská tajemství. Naléhavě děti žádala, aby činily pokání a oběti za spásu hříšníků. Děti si utahovaly kolem pasu provazy, způsobující jim bolest, v horkých dnech si odřikaly vodu a konaly další kající skutky.

Nejnáléhavěji Panna Maria žádala děti, aby se každý den modlily ruženec. Opakovaně zdůrazňovala, že ruženec je klíčem k osobnímu pokoji i světovému míru. Mnoho mladých Portugalců, včetně příbuzných malých vizionářů, bojovalo tehdy v 1. světové válce.

14. května – svátek svatého Matěje, apoštola

Svatý apoštol Matěj byl zvolen za apoštola místo Jidáše. Podle vyprávění o této volbě chodil s apoštoly po celou dobu od počátku až do Ježíšova nanebevstoupení. Jeho ostatky jsou uchovávány v benediktinském klášterním kostele v Trevíru (Trier) v Německu a v bazilice S. Maria Maggiore v Římě.

16. května – svátek svatého Jana Nepomuckého, kněze a mučedníka

Svatý Jan Nepomucký se narodil kolem poloviny 14. století v Pomuku (později Nepomuku) v Čechách. V letech 1369-1380 byl veřejným notářem a zároveň pracoval v úřadě generálních vikářů. Po vysvěcení na kněze byl farářem u svatého Havla (1380-1390) a kanovníkem kapituly u svatého Jiljí (1382-1389) a na Vyšehradě (1389-1393). Arcibiskup Jan z Jenštejna ho jmenoval svým generálním vikářem (1389-1393). Když vyvrcholilo napětí mezi králem Václavem IV. a arcibiskupem, stál na straně arcibiskupa a hájil svobodu a nezávislost církve na králově zvůli, zatímco král se snažil ovládnout církev a získat na svou stranu část vyššího duchovenstva. Byl podroben výslechu a mučení za osobní účasti krále. Jeho tělo bylo 20. III. 1393 vhozeno do Vltavy, potom prozatímně pohřbeno a později (snad 1396) přeneseno k pohřbení do katedrály. V následujících letech se mluvilo o další příčině jeho

mučednické smrti, že totiž nechtěl porušit zpovědní tajemství. V roce 1721 byl prohlášen za blahoslaveného a 19. III. 1729 za svatého.

20. května – památka svatého Klementa Marie Hofbauera, kněze

Svatý Klement Maria Hofbauer se narodil se 26. 12. 1751 v Tasovicích u Znojma jako syn českého řezníka Dvořáka. Vyučil se pekařem, ale z touhy po kněžství začal studovat. Několikrát putoval do Říma, vstoupil tam do kongregace redemptoristů a byl vysvěcen na kněze (1785). V letech 1787-1808 působil ve Varšavě a založil tam první klášter redemptoristů severně od Alp. Když Napoleon po dobytí Varšavy zakázal všechna řeholní společenství, přesídlil „apoštol Varšavy“ do Vídně. Jako kazatel, duchovní správce a zpovědník měl značný vliv na všechny vrstvy obyvatelstva. Protože nechtěl přijmout zásady tehdy módního osvícenského josefinismu, podle nichž se měla církev stát nástrojem v rukou panovníka, byl dán pod policejní dohled. Na sklonku života dosáhl souhlasu k působení redemptoristů na rakouském území (20. 4. 1820). Sám se však toho dne nedožil, zemřel 15. 3. 1820. Jeho tělo bylo později (1862) přeneseno do kostela Panny Marie Na nábreží ve Vídni a v roce 1909 byl prohlášen za svatého.

31. května – svátek Navštívení Panny Marie

Svátek Navštívení Panny Marie věnuje pozornost setkání matky Mesiáše s matkou jeho Předchůdce. Tuto událost připomíná liturgie v době adventní přípravy na slavnost Narození Páně. Svátý Bonaventura složil rýmované officium, které se pak slavilo ve františkánském řádu 2. července. V Čechách se tento svátek slavil poprvé 28. IV. 1387. Zavedl ho arcibiskup Jan z Jenštejna a složil pro něj vlastní latinské texty. Na jeho naléhání rozšířil papež Urban VI. slavení tohoto svátku pro celou církev roku 1389 a stanovil pro něj den 2. července. Při úpravě kalendáře podle ustanovení II. vatikánského koncilu bylo přihlédnuto k přání arcibiskupa Jana z Jenštejna, aby se tento svátek slavil v době mezi Zvěstováním Páně a Narozením svatého Jana Křtitele. Zároveň jím vrcholí měsíc květen, věnovaný v lidové zbožnosti úctě Panny Marie.

PROGRAM NOCI KOSTELŮ – PÁTEK - 24. KVĚTNA 2019

Stará Boleslav - kostel svatého Klementa

17:00 - 18:00 [Modlitba](#)

Zahájení modlitbou + modlitba růžence

18:00 - 19:00 [Mše svatá](#)

Přednáška Kliment

19:00 - 20:00 Přednáška o životě svatého Klementa I., papeže a mučedníka a o staroboleslavském kostele

Četba se spisů

20:00 - 20:45 Četba se spisů svatého Klementa I., papeže

Závěrečné pozhennání

20:45 - 20:55 Litanie k svatým českým patronům a závěrečné pozhennání

Stará Boleslav - kaple blahoslaveného Podivena

Zahájení +Litanie

17:00 - 18:00 Zahájení Noci kostelů - litanie k českým patronům

Přednáška

18:00 - 19:00 Přednáška o životě blahoslaveného Podivena a jeho staroboleslavské kapli

Meditační hudba při svících

19:00 - 21:00 Meditační hudba při svících

Závěrečná modlitba

21:00 - 21:00 Závěrečná modlitba a pozhennání

svatý Klement, papež a mučedník a jemu zasvěcený staroboleslavský kostel

Od pondělí, 29. 4. 2019 – svátek svaté Kateřiny Sienské, panny a učitelky církve, spolupatronky Evropy – se stane hlavním liturgickým prostorem naší staroboleslavské farnosti starobylý kostel zasvěcený svatému Klementu, papeži a mučedníku – nejstarší staroboleslavská dochovaná staroboleslavská svatyně. Tam se budou konat bohoslužby až konce roku, kdy pevně věříme, že bude otevřena nově opravená bazilika Nanebevzetí Panny Marie. Zdánlivě stísněný prostor kostela svatého Klementa nám alespoň připomene celá staletí života katolické církve v české zemi. Ne vždy byly k dispozici velké barokní chrámy pro Čechy tak typické, kterých si většinou současný český národ velmi málo váží a téměř nic pro něj neznamenaí. Oč větší musela být zbožnost našich předků, která z těchto malých kostelíků vyrůstala a dala vzniknout nádherným monumentálním stavbám jako jsou např. obě opravované staroboleslavské baziliky, které svědčí o velikosti českého ducha i české zbožnosti.

Svatý Klement I., papež a mučedník nazývaný také Klement Římský je podle křesťanské tradice uváděn jako čtvrtý římský papež. Někteří znalci církevních

dějin jej však považují za přímého nástupce svatého Petra. Rozpor je vysvětlován tak, že pokud byl svatý Petr na cestách, spravovali římskou církev svatí Linus a Anaklét. Po smrti svatého Petra měl spravovat římskou církevní obec svatý Klement, který aby zamezil rozkolu v církvi, ustoupil Linovi a Anaklétovi a římským biskupem se stal až po jejich smrti. Starověký dějepisec Eusebios z Kaisareie svatého Klementa I. ztotožnil s Klementem, o němž píše

svatý apoštol Pavel v listě Filipánům, který je součástí Nového zákona. Podle tohoto podání Klement pocházel z města Filippi v Makedonii a na křesťanskou víru jej obrátil svatý apoštol Pavel. Jeho jménem se označuje třetí nástupce apoštola Petra. Patří tedy k nejstarším církevním otcům, apoštolským. Setkáváme se s ním i v díle jiného autora, v tzv. Pastýři Hermově. Tam svatý

Klement vystupuje jako okrese biskup zplnomocněný k zasílání listů církevním obcím mimo Řím. O jeho papežském působení není mnoho známo. Údajně ustanovil v každém římském sedm zapisovatelů (notářů), kteří měli za úkol zaznamenávat skutky křesťanských mučedníků. Svými dopisy církvím mimo Řím se zasloužil o zachování jednoty církve. Známý je jeho List ke Korintským. Rovněž se zasloužil o šíření křesťanství vysíláním hlasatelů víry i do vzdálených zemí. Podle první legendy císař Trajanus poslal Klementa do vyhnanství na Chersonesos (dnešní poloostrov Krym v Černém moři). Když svatý papež Klement ani tam nepřestal hlásat křesťanskou víru, byl na císařův rozkaz v letech 100–101 vhozen do moře s kotvou uvázanou okolo krku. Odtud je časté zobrazení svatého Klementa s Pkouvou. Krymští křesťané jeho tělo našli a pohřbili a nad jeho hrobem vystavěli kapli. Svatý Konstantin (známý jako slovanský věrozvěst Cyril) v roce 861 našel nejen onu kotvu, ale i ostatky svatého Klementa. Roger, biskup chalonský, podal zprávu, že když v roce 1048 navštívil Kyjev, aby dojednal sňatek Jindřicha I. s Annou Kyjevskou, ukazoval mu car Jaroslav Moudrý lebku svatého Klementa, kterou získal při válečném tažení na Krym.

Pořad pravidelných bohoslužeb

den	hodina	místo
Pondělí	9.00	kostel svatého Klementa - Stará Boleslav
Úterý	18.00	kostel svatého Klementa - Stará Boleslav
Středa	9.00	kostel svatého Klementa - Stará Boleslav
Čtvrtek	-	
Pátek	18.00	kostel svatého Klementa - Stará Boleslav
Sobota	9.00	kostel svatého Klementa - Stará Boleslav
Neděle	8.15	kostel svatých Petra a Pavla - Všetaty
	9.00	kostel svatého Klementa - Stará Boleslav
	9.30	kostel Všech svatých - Kozly
	10.30	kostel svatého Víta - Kostelec nad Labem
	10.30	kostel svatého Jana Křtitele - Skorkov
	18.00	kostel svatého Klementa - Stará Boleslav

*Farní zpravodaj vydává Římskokatolická farnost Stará Boleslav,
Lázeňská 61, 250 01 Stará Boleslav; www.staraboleslav.com.
Duchovní správce: J.M. Libor Bulín, mobil: 602 542 847;
e-mail: liborbulin@seznam.cz
Příspěvky, připomínky zasílejte na adresu: v.simik@centrum.cz*